

معرفی پایگاه Scival

❖ پایگاه Scival تحت مالکیت Elsevier یکی از حرفه ای ترین و قوی ترین ابزارهای علم سنجی برای سازمان های پژوهشی و دانشگاه ها محسوب می شود. یک ابزار قدرتمند و انعطاف پذیر بی نظیری است که این امکان را فراهم می کند تا کارایی تحقیق و پژوهش، ارزیابی مربوط به همکاری مؤسسه ها، روند جدید تحقیقات در حال ظهور و گزارش های منحصر به فرد شناسایی و تحلیل شود Scival. از داده ها و محتویات پایگاه اطلاعاتی Scopus و ScienceDirect استفاده می کند. داده ها در اسکوپوس روزانه و Scival در هر هفته بروزرسانی می شود. Scival یک کپی از داده های پایگاه اسکوپوس را دریافت می کند و سپس به منظور بهینه سازی معیارها و قابلیت های آن داده ها ساختاربندی می شود و این بدان معنی است که Scival مبتنی بر اسکوپوس است. کاربران Scival محققان، مدیران پژوهشی و نیز تحلیل گران پژوهشی می باشند.

❖ معیارهای ارزیابی مجله در Scival و Scopus

پایگاه های اطلاعاتی Scival و Scopus از دو معیار برای ارزیابی مجله ها استفاده می کنند که توسط تیم تحقیقاتی آکادمیک توسعه داده شده است.

SNIP: Source-Normalized Impact per Paper

SJR: SCImago Journal Rank

Scopus دارای دو شاخص استنادی SNIP و SJR برای اندازه گیری تأثیر مجله است. این شاخص ها از داده های استنباطی که از پایگاه داده اسکوپوس گرفته شده است استفاده می کنند تا دو جنبه ی مختلف تأثیر یک مجله را نشان دهند:

SNIP در محاسبه “شاخص تأثیر به هنجار شده بر اساس منبع” از ضریب تأثیر مجلات بهره گرفته شده است. بدین معنی که میانگین استناد بر مقاله محاسبه می شود مثلاً میانگین استنادی بر مقاله در یک بازه زمانی سه ساله مورد استفاده قرار می گیرد. این مقدار ضریب تأثیر خام مجله در یک سال معین نامیده می شود. در ادامه ضریب تأثیر خام بر پتانسیل استنادی پایگاه در رشته ی مربوطه تقسیم می شود تا تفاوت های رشته ها به لحاظ رفتار استنادی و نیز به لحاظ میزان پوشش در پایگاه تصحیح شود. پتانسیل استنادی عبارت است از میانگین شمار ارجاعات سه ساله بر مقاله در یک مجله.

SJR شاخص “رتبه مجلات سایمگو” نفوذ علمی یک مجله را با در نظر گرفتن دو عامل تعداد استنادها و میزان اهمیت یا اعتبار مجلات استناد کننده تعیین می کند. این میزان از تقسیم میانگین استنادهای وزن دهی شده در یک سال معین بر تعداد مقالات سه سال قبل محاسبه می شود. این دو شاخص برای همه نشریات مندرج در پایگاه داده Scopus محاسبه می شوند. معیارهای دارای سازگاری نوع مقاله هستند، یعنی فقط استنادها و مقالات علمی در نظر گرفته شده اند.

پایگاه Clarivate analytics و WOS (Web Of Science)

پایگاه Web Of Science که با نام پایگاه WOS نیز شناخته می شود، بزرگ ترین و معتبرترین پایگاه استنادی علمی جامع و مهمترین پایگاه مقالات برای دانشجویان سراسر جهان است. پایگاه WOS ابزاری تحلیلی است که

به دلیل داشتن ویژگی‌های زیر از محبوبیت بسیاری برخوردار است: ۱. سهولت استفاده از آن ۲. امکان دسترسی به همه مراجع استنادی هر مقاله ۳. امکان ارائه اطلاعات به صورت چکیده ۴. یکپارچه بودن این بانک اطلاعاتی ۵. گستردگی موضوعات علمی ۶. کیفیت بسیار بالای مقالات ۷. اعتبار اطلاعات ۸. به‌روزرسانی هفتگی پایگاه ۹. عمق زمانی اطلاعات ۱۰. امکان جستجوی دقیق و کامل پایگاه Web Of Science شامل مهمترین دیتاهای علمی مانند مجلات، منابع وب، ثبت اختراعات و سایر متون است که امکان جستجوی استنادی اطلاعات براساس شاخص‌های گوناگون سنجش علمی و آکادمیک را به کاربر می‌دهد؛ مثل نام کشور، موضوع، تاریخ، نام دانشگاه یا موسسه و... همچنین پایگاه WOS به نوعی راه ارتباطی بین انواع تحقیقات مشابه است که مشتمل بر هزاران منبع علمی معتبر می‌شود. به عبارت دیگر، پایگاه WOS نمایه‌ای استنادی است که زنجیره ارتباطی بین تحقیقات مشابه را آشکار و میزان نفوذ مقاله را تعیین می‌کند. همان‌طور که اشاره شد، پایگاه WOS مقالات چاپ‌شده و استنادشده همه رشته‌های علوم و حتی موضوعات بین‌رشته‌ای علمی را به صورت گسترده و کامل پوشش می‌دهد و ابزار مناسب و جامعی برای جستجوی اطلاعات و دیدن رفرنس‌های مقالات در همه زمینه‌هاست که در اختیار پژوهشگران سراسر دنیا قرار دارد. تاریخچه پایگاه WOS پایگاه Web Of Science توسط تامسون رویترز در آمریکا تاسیس شده و پیشتر به Web of Knowledge شناخته می‌شد یک پایگاه علمی آنلاین است که با رویکرد نمایه کردن و تعیین کردن میزان رفرنس دهی و استناد دهی به مقالات و ژورنال‌ها بوجود آمده است. این پایگاه توسط موسسه‌ی اطلاعات علمی یا Institute scientific information یا به اختصار ISI بوجود آمد و بعد ها توسط مجموعه‌ی Clarivate Analytivs تحت تملک درآمد. شایان ذکر است خود مجموعه Clarivate Analytics در گذشته بخشی از مجموعه‌ی تامسون رویترز بوده است و هم اکنون با حفظ ارتباطات و روابط به یک مجموعه‌ی جدا تبدیل شده است. WOS پژوهش‌های از سال ۱۹۰۰ تا اکنون را پوشش می‌دهد. پژوهش‌های پوشش داده شده در قالب مقاله، کتاب و کنفرانس توسط WOS در تمامی حوزه‌ها از جمله علوم فنی و پایه، علوم اجتماعی و انسانی و هنر هستند. اگرچه باید گفت که WOS تمامی ژورنال‌های موجود در فضای آکادمیک را پوشش نمی‌دهد.

نکته ی جالبی که وجود دارد این است که با اینکه بین دو شاخص معتبرتر ارزیابی ژورنال ها یعنی Impact factor و Citescore رابطه ی همبستگی وجود دارد ولی تحلیل های الزویر نشان می دهد که حدوداً ۲۱۶ ژورنال از ۷۰ انتشارات هستند که طبق شاخص Citescore جز ۱۰ درصد ژورنال های پراستناد حوزه ی علمی خود هستند در حالیکه حتی ضریب تاثیر (impact factor) ندارند. بنظر می رسد شاخص ضریب تاثیر (Impact factor) پوشش نسبتاً جامع و کامل از ژورنال های با کیفیت بالاتر را ارائه نمی دهد. در گزارش سال ۲۰۱۴ بیان شد که تعداد آرشیو WOS از هر نوعی از مقاله و کتاب و کنفرانس و ... از مرز ۹۰ میلیون تجاوز کرده است. میزان استنادات از مرز ۶۵ میلیون بار در سال گذشته است WOS. بزرگترین دیتابیس رفرنس و استنادات آنلاین در دنیاست.

زبان دیتابیس های WOS

WOS دارای دیتابیس های منطقه ای به زبان هایی غیر از انگلیسی هم هست. با همکاری مرکز علوم چین، دیتابیس منطقه ای به زبان چین با عنوان Chinese Science Citation Database میز راه اندازی شد. در سال ۲۰۱۳ دیتابیس منطقه ای دیگری با عنوان SciELO Citation Index برای پوشش داد کشورهای برزیل، اسپانیا، پرتغال، حوزه ی دریای کارائیب، جنوب آفریقا و ۱۲ کشور دیگر آمریکای لاتین راه اندازی شد. در سال ۲۰۱۴ موسسه ی مطالعات ملی کره ی جنوبی دیتای کره ای WOS را به نام Korea Citation Index راه اندازی کرد و همینطور در سال ۲۰۱۵ مجموعه ی مشابهی در روسیه راه اندازی شد.

زیرمجموعه های پایگاه Web Of Science پایگاه Web Of Science سه پایگاه داده اصلی دارد: ۱. نمایه استنادی علوم گسترش یافته (Science Citation Index) که شامل علوم پزشکی، کشاورزی، فنی و مهندسی، علوم رفتاری و علوم اجتماعی است و بیش از ۵۹۰۰ مجله فنی و علوم پایه را در بر می گیرد. ۲. نمایه استنادی علوم اجتماعی

(Social Science Citation Index) که شامل علوم اجتماعی، جامعه‌شناسی، مردم‌شناسی، ارتباطات، رفاه و خدمات اجتماعی، علوم تربیتی، روان‌شناسی، مدیریت و علوم سیاسی است و بیش از ۱۷۰۰ مجله معتبر جهانی را در بر می‌گیرد. ۳. نمایه استنادی علوم انسانی و هنر (Arts & Humanities Citation Index) که شامل هنرهای زیبا، هنرهای نمایشی، باستان‌شناسی، معماری، ادبیات، فلسفه، دین و تاریخ است و حدود ۱۳۰۰ مجله را در بر می‌گیرد. جستجو در پایگاه Web Of Science در پایگاه Web Of Science کافی است کلیدواژه‌های مورد نظر را در محل جستجو وارد و کلیک کنید تا اطلاعاتی منحصربه‌فرد و جامع در آن موضوع به دست می‌آید. کلیدواژه‌ها می‌تواند شامل عنوان مقاله، نام نویسنده یا پدیدآورنده مقاله، سال نشر، شماره مجله، زبان مقاله و... شود.

مجموعه بعدی (Emerging Sources Citation Index (ESCI می‌باشد که از سال ۲۰۰۵ تا کنون شروع به فعالیت نموده است و بیش از ۳ میلیون رکورد را در خود جای داده است. از دیگر امکانات جستجو در پایگاه WOS می‌توان به Times Cited اشاره کرد؛ یعنی تعداد دفعاتی که به این مقاله استناد شده است. با کلیک روی این گزینه، به زنجیره‌ای از همه مقالات یا منابعی که به این مقاله استناد کرده‌اند، با تمام اطلاعاتش دسترسی خواهید داشت و گاهی امکان دانلود آن متون نیز وجود دارد؛ ویژگی منحصربه‌فردی که در بانک‌های اطلاعاتی دیگر نیست. گفتنی است در بسیاری از مقالات گزینه Full Text وجود دارد و می‌توان مقالات را به طور کامل دانلود کرد، در غیر این صورت چکیده آن مقاله در دسترس قرار می‌گیرد. هر محقق براساس نیاز و سلیقه خود به چینش گزینه‌های خاص مقالات می‌پردازد و از آن‌ها استفاده می‌کند. در پایگاه WOS می‌توان این کار را به‌سادگی انجام داد؛ مثلاً مقالات را برحسب ترتیب حروف الفبای نام نویسنده یا مجله، براساس تاریخ نشر، تعداد دفعات استناد به آن یا میزان ارتباط مقاله با کلیدواژه‌های منتخب خود چید. این دسته‌بندی را می‌شود براساس طبقات خاص، طبقات موضوعی، مدارک خاص، منابع خاص یا نویسندگان خاص هم اعمال کرد. براساس نظرات و آمار مختلف منتشرشده، پایگاه Web Of Science کاربردی‌ترین و برترین پایگاه مقالات برای دانشجویان و محققان است و

آنها با استفاده از پایگاه WOS جستجویی تخصصی و جذاب را تجربه خواهند کرد و بدون شک بهترین نتایج را به دست خواهند آورد.

نحوه محاسبه و تفاوت SJR و Cite Score

شاخص های مرتبط با پایگاه استنادی Scopus

Scopus دارای چهار نوع ابعاد کیفی برای مجلات است که عبارتند از Index-h ، CiteScore ، SJR رتبه بندی شده توسط موسسه (SCImago) و SNIP است. سیستم رتبه بندی سایمگو در ابتدا توسط یک گروه پزشکی علمی در دانشگاه گرانا اسپانیا پایه گذاری شد. این رتبه بندی یکی از جدیدترین و جامعترین نظام های رتبه بندی پژوهشی دانشگاه ها و موسسات پژوهش محور در جهان است.

CiteScore

در دسامبر ۲۰۱۶ Elsevier از محصول جدیدی تحت عنوان ژورنال متریک Metrics Journal رونمایی کرد. آنچه که در این محصول خودنمایی می کند فاکتور جدیدی به نام CiteScore است و به نوعی رقیب ایمپکت فاکتور یا ضریب تأثیر IF محسوب می گردد. مجموعه متریکس CiteScore در تکمیل سایر شاخصهای اسکوپوس از جمله SNIP و SJR رتبه مجله در سایمگو معرفی شده که روی هم بینش کاملی از وضعیت تأثیر حدود ۲۳ هزار منبع استنادی ارائه میدهند. شاخص استنادی اصلی CiteScore در هر دوره بر اساس استنادات به مقالات مجله در ۳ سال قبل محاسبه میگردد. نحوه محاسبه این شاخص نیز مانند ضریب اثر (ایمپکت فکتور) است با این تفاوت که بجای ۲ سال ارجاعهای ۳ سال به مقالات چاپ شده در ۳ سال اخیر را در نظر میگیرند. برخلاف ضریب تأثیر IF که انواع خاصی از مقالات (مروری و پژوهشی و فنی) را در محاسبه تعداد مقالات در مخرج کسر در نظر

می گیرد، این شاخص همه انواع مقالات را در محاسبه خود در نظر میگیرد. یک مورد خاص که در CiteScore وارد محاسبه نمیگردد، مقالات In press است. از آنجایی که اسکوپوس همه مقالات InPress از ناشران مختلف دربرنمیگیرد، لذا برای اجتناب از bias در محاسبات این شاخص استنادی، مقالاتی که هنوز در شماره ای از مجله وارد نشده اند، در محاسبه CiteScore وارد نمی شود. محاسبه CiteScore از تقسیم استنادات به مقالات سه سال اخیر بر تعداد مقالات سه سال اخیر به دست می آید. برای یادگیری اینکه شاخص CiteScore چگونه محاسبه می شود، این تصویر گویای موضوع است.

$$\text{CiteScore} = \frac{\text{تعداد استنادات به مقالات ۳ سال قبل}}{\text{تعداد مقالات نشریه در سه سال قبل}}$$

شاخصی که Scopus از آن بهره میبرد، شاخص Journal SCImago Rank Country & یا همان SJR است. این شاخص همانند ضریب تأثیر یا ایمپکت فکتور (factor impact) است، با این تفاوت که اهمیت یا پرستیژ یک ژورنال را نیز لحاظ میکند. حوزه موضوعی، کیفیت، پرستیژ و شهرت مجله استناد کننده می تواند تأثیر مستقیم بر ارزش استناد داشته باشد. پرستیژ با استفاده از الگوریتم PageRank موتور جستجوی گوگل برآورد میشود و دربرگیرنده ارزش کمی ژورنال ارجاع دهنده است. برای برآورد این شاخص، از آنالیز ۳ ساله دادههای ارجاع پایگاه داده Scopus از سال ۱۹۹۶ استفاده میشود. SJR تنها تعداد استنادات به مدارک یک مجله را محاسبه نمیکند بلکه رتبه مجلههای را که مقالات استناد دهنده در آن به چاپ رسیده اند نیز در نظر میگیرد. در واقع استناد از مجلات معتبرتر و با کیفیتتر با SJR بالا، تأثیر بیشتری نسبت به سایر مجلات در افزایش شاخص SJR دارد به این روش رتبه بندی استناد موزون گویند. این شاخص به جهت بررسی مجلات قوی و با استنادات پراکنده بسیار مناسب می باشد. این فاکتور تا حدودی شبیه به Factor Eigen در پایگاه استنادی WOS می باشد. SJR بر خلاف ایمپکت فاکتور رایگان است و در نمایه آن ژورنالهای ISI هم وجود دارند. اکثر

مواقع ژورنالهایی که دارای ایمپکت فاکتور بالایی هستند از شاخص SJR بالاتری نیز برخوردارند. به طور کلی سه عامل اصلی در تعیین شاخص SJR برای یک ژورنال حائز اهمیت هستند •: تعداد مقالات چاپ شده در ژورنال و تعداد استنادات دریافت شده توسط آن ها •پرستیژ، کیفیت و ضریب SJR مجلات استناد دهنده •تعداد مقالات نمایه شده در اسکوپوس

رتبه بندی مجلات

چارک مجلات یا Q در WOS و Scopus محاسبه می شود. در این پایگاه ها، مجلات هر حوزه موضوعی، بر اساس شاخص (IF) Impact Factor یا SJR رتبه بندی می شوند. به این صورت که مجله ای با بیشترین IF یا شاخص SJR در حوزه موضوعی خاص، در چارک اول (Q1) و مجلات دیگر با IF یا شاخص SJR کمتر به ترتیب، در چارک های دو (Q2)، سه (Q3) و چهار (Q4) رتبه بندی می شوند. در هر دو پایگاه، مجلات Q1 و Q2 از اعتبار بیشتر و امتیاز پژوهشی بیشتری در مقایسه با مجلات Q3 و Q4 برخوردارند.

$0.0 < Q_1 \leq 0.25$

$0.25 < Q_2 \leq 0.5$

$0.5 < Q_3 \leq 0.75$

$0.75 < Q_4 \leq 100$

ماهیت و اختلاف PMC، Pubmed و Medline

مدلاین پایگاه استنادی ژورنال های آکادمیک است که توسط کتابخانه ملی پزشکی ایالات متحده (NLM) اداره می شود. این پایگاه در دهه ۱۹۶۰ راه اندازی شد و ۲۵ میلیون منبع را در حوزه زیست پزشکی و علوم زیستی در

خود جای داده است؛ این منابع از سال ۱۹۴۶ تا کنون منتشر شده‌اند. مدلاین به بیش از ۵۲۰۰ ژورنال آکادمیک از سراسر دنیا استناددهی کرده است. ناشران ژورنال‌های خودشان را نزد کمیته‌ی مشورتی تأییدشده توسط موسسه ملی سلامت سابمیت می‌کنند، که نام آن کمیته ی ارزیابی فنی گزینش نشریات است. این کمیته ژورنال‌ها را داوری کرده و آن‌ها را به مدلاین پیشنهاد می‌دهد. کمیته‌ی ارزیابی فنی، با استفاده از دستورالعمل‌های انتخاب ژورنال مدلاین، کیفیت محتوای علمی ژورنال‌ها را ارزیابی می‌کند، از جمله اصالت و اهمیت محتوا برای مخاطب جهانی مدلاین. مخاطب‌ها می‌توانند به‌طور مستقیم از طریق کتابخانه ملی پزشکی در پایگاه‌داده‌ی مدلاین به جستجو بپردازند که یکی از زیرمجموعه‌های پایگاه‌داده‌ی پاب‌مد است. همچنین، می‌توانند از موتورهای جستجوی بیشماری استفاده کنند که داده‌های‌شان از طریق برنامه‌ی توزیع کتابخانه‌ی ملی پزشکی تهیه می‌شود. علاوه بر فرایند پیچیده‌ی انتخاب ژورنال، آنچه مدلاین را از پاب‌مد متمایز می‌کند ارزش‌افزوده‌ی استفاده از مجموعه‌واژگان کنترل‌شده یا سرعنوان‌های موضوعی پزشکی (MeSH) است که برای نمایه‌سازی استنادها استفاده می‌شود.

پاب‌مد از سال ۱۹۹۶ در دسترس است. این پایگاه حاوی بیش از ۲۸ میلیون منبع است که، علاوه بر اطلاعات مدلاین، استنادهای زیر را نیز شامل می‌شود:

- استنادهایی که در پروسه‌ی بررسی‌اند؛ این استنادها پیشنه‌ی مقاله‌هایی را ارائه می‌کنند که هنوز در در سامانه‌ی سرعنوان‌های موضوعی پزشکی یا مش نمایه نشده‌اند یا تحت عنوان ناهماهنگ با حیطه‌ی ژورنال (out of scope) طبقه‌بندی شده‌اند.

- استناد به مقاله‌هایی که با حیطه‌ی ژورنال‌های مدلاین، علوم پایه، و شیمی عمومی ناهماهنگ هستند (out of scope)؛ برای مثال، مقاله‌ای که تکتونیک صفحه‌ای (plate tectonics) یا فیزیک نجومی را پوشش می‌دهد.

- استناد پیش از انتشار (Ahead of Print) که پیش از انتشار نهایی در ژورنال‌های نمایه‌شده در مدلاین استناددهی صورت می‌گیرد.

- استناد پیش از تاریخی که ژورنال برای نمایه شدن در مدلاین انتخاب شده است (که ناشر آن را به طور الکترونیکی در اختیار پایگاه قرار داده است).
- استنادهای پیش از سال ۱۹۶۶ که هنوز در پایگاه مش به روزرسانی نشده‌اند و در مدلاین فاقد طبقه‌بندی‌اند.
- استناد به ژورنال‌های علوم زیستی که متن کامل‌شان در پی‌ام‌سی (PubMed Central) سابمیت شده است و کتابخانه‌ی ملی پزشکی آن‌ها را از لحاظ کیفی داوری کرده است.
- استناددهی به مقالات پذیرفته‌شده‌ای که نویسندگان‌شان تحت حمایت مالی موسسه‌ی ملی سلامت هستند.
- استناددهی به کتاب‌های موجود در کتابخانه‌ی مرکز ملی اطلاعات زیست‌فناوری یا ان‌سی‌بی‌آی بوک‌شلف (استناد به کل کتاب و در برخی موارد استناد به فصل‌های کتاب).

استنادهای پاب‌مد اغلب شامل لینک‌هایی به متن کامل مقالات در وب‌سایت ناشران و/یا پی‌ام‌سی و کتابخانه‌ی مرکز ملی اطلاعات زیست‌فناوری می‌شود. مدلاین بزرگترین زیرمجموعه‌ی پاب‌مد است. از طریق محدود کردن جستجو به واژه‌های کنترل‌شده‌ی مش یا استفاده از فیلترکردن دسته‌بندی ژورنال‌ها، می‌توانید جستجوی پاب‌مد را به استنادهای مدلاین محدود کنید.

پی‌ام‌سی در سال ۲۰۰۰ راه‌اندازی شد. این پایگاه متن کامل مقالات ژورنال‌های علوم زیستی و زیست‌پزشکی را به طور رایگان آرشیو می‌کند. پی‌ام‌سی نسخه‌ی آنلاین مجموعه‌ی گسترده‌ی چاپی کتابخانه‌ی ملی پزشکی است. این پایگاه مخزنی برای پیشنهادی پژوهش‌های آکادمیک است که توسط ناشران مشارکت‌کننده امانت گذاشته می‌شوند. همچنین، مخزنی است برای مقالات پذیرفته‌شده‌ای که مطابق با سیاست‌های دسترسی عمومی (Public Access Policy) موسسه‌ی ملی سلامت و سیاست‌های سایر نهادهای حامی پژوهش‌های آکادمیک تهیه شده‌اند. برخی از ژورنال‌های پی‌ام‌سی ژورنال‌های مدلاین نیز هستند. برای ناشران، روش‌های متعددی وجود دارد تا مشارکت کرده و محتوای خودشان را در این آرشیو ذخیره کنند.

مطابق با Collection Development Guidelines، که توسط کتابخانه‌ی ملی پزشکی تدوین شده است، ژورنال‌ها باید هماهنگ با حیطه‌ی علمی (in scope) باشند. با اینکه یکی از شروط آرشیو کردن مقالات در پی‌ام‌سی دسترسی رایگان به آن‌هاست، ممکن است ناشران و نویسندگان حق تالیف‌شان را در پی‌ام‌سی حفظ کنند و ناشران ممکن است محتوای خود را با تاخیری کوتاه پس از انتشار در پی‌ام‌سی قرار دهند. بین متن کامل در پی‌ام‌سی و استنادهای مرتبط در پاب‌مد لینک‌های متقابل وجود دارد. استنادات پاب‌مد برای محتوایی ایجاد می‌شود که در پایگاه‌داده‌ی مدلاین قرار ندارند. برخی از محتواهای موجود در پی‌ام‌سی، از جمله نقد کتاب، در پاب‌مد استناددهی نمی‌شوند.

در مجموع، استنادات پاب‌مد از این سه منبع تهیه می‌شود: (۱) ژورنال‌ها نمایه‌شده در مدلاین، (۲) ژورنال‌ها/مقالات پذیرفته‌شده‌ی آرشیو شده در پی‌ام‌سی، و (۳) ان‌سی‌بی‌آی بوک‌شلف. استنادات مدلاین و پاب‌مد ممکن است به متن کامل مقالات منتشرشده یا پذیرفته‌شده‌ی پی‌ام‌سی، ان‌سی‌بی‌آی بوک‌شلف، و وبسایت ناشران لینک داده شوند. اگر جستجوی پاب‌مد را به واژگان کنترل‌شده‌ی مش یا زیرمجموعه‌ی مدلاین محدود کنید، در نتایج خودتان تنها استنادات مدلاین را مشاهده خواهید کرد.